herpy

AGAMER

Pogona mitchelli

Pogona mitchelli er en slank, dagaktiv skjeggagame på omtrent 40 cm fra det tropiske nordvestlige Australia, med et svakt skjegg og kraftigere pigger i nakken enn *Pogona minor*. Stellet følger de nærmeste slektningene: varme, kraftig UVB, bunn som kan graves i og mest insekter.

Familie: Agamidae Engelsk: North-west Bearded Dragon Publisert 16. november 2026

FAKTABOKS

DYRET

Voksenstørrelse	**30-40 cm** total lengde inkl. hale
Levealder	**10-15 år**
Aktiv	**Om dagen**
Levevis	**Bakkelevende og gravende**
Biotop	**Savanne**
Vanskelighetsgrad	**Øvet**

STELL

Min. terrarium	**120 × 60 × 60 cm** L × B × H for 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-37 °C**
Varmeplass	**40-45 °C**
Temperatur, natt	**18-24 °C**
Luftfuktighet	**30-60 %**
Vann	**Vannskål**
UVB	**Nødvendig** Ferguson-sone 3
Kosthold	**Insekter og planter**
Holdes	**Alene**

AVL

Formering	**Eggleggende**
Kullstørrelse	**5-19 egg**
Kull per år	**2-4**
Inkubasjon	**58-64 dager** ved 29 °C

VERN OG PAPIRER

CITES	**Ikke listet**
EU-vedlegg	**Ikke listet**
IUCN	**Ikke vurdert (NE)**

Om arten

Pogona mitchelli er en mellomstor, forholdsvis slank skjeggagame. Lengden fra snute til kloakk er omtrent 16 cm, litt mer enn hos *Pogona minor*, og med halen blir dyret omtrent 40 cm. Fra *P. minor* skiller arten seg ved et bredere hode, kraftigere pigger, særlig i den tverrgående rekken i nakken, og en mindre grålig farge. Skjegget er svakt utviklet, som hos de øvrige små artene i slekten.

Taksonomien er ikke avklart. Arten ble beskrevet i 1976 av Judith Badham som *Amphibolurus mitchelli* og er oppkalt etter Francis John Mitchell (1929-1970), konservator ved South Australian Museum. Den føres både som selvstendig art og som underart av *P. minor*, og der de to formene møtes, krysser de seg. Veiledningen gjelder *P. mitchelli* i snever forstand.

Australia tillater ikke eksport av ville krypdyr, så alle dyr i handelen utenfor Australia er oppdrettet.

Utbredelse og leveområde

Pogona mitchelli finnes i det nordlige Western Australia nord for Pilbara, særlig i Kimberley-regionen, og i det nordvestlige Northern Territory. Typelokaliteten er Derby i Western Australia. Lenger sør avløses arten av *P. minor*, og i overgangsområdet krysser de to seg.

Arten er ikke vurdert på IUCNs rødliste (NE).

> **Naturlig utbredelse:** Australia.

LEVEOMRÅDE

Pogona mitchelli lever i tropisk skogland og savanne i det nordlige Australia. Klimaet er varmt hele året med en kort, uforutsigbar regntid fra slutten av desember til mars og en lang tørketid fra april til november. Ved Derby er dagene i gjennomsnitt 35-36 °C og nettene omtrent 26 °C i desember og januar, mens juli har dager på omtrent 30 °C og netter på omtrent 15 °C. Luftfuktigheten er 60-70 % i regntiden og omtrent 40 % midt i tørketiden.

Livet i naturen er nesten ikke beskrevet. Hos *P. minor* består føden mest av insekter og i mindre grad av plantedeler, og hunnene graver en hule, legger eggene og lukker den igjen.

Stell

TERRARIET

Det finnes bare lite kunnskap om stell av *Pogona mitchelli*. Klimaet i utbredelsesområdet er varmt hele året med en kort regntid og en lang, tørr periode med kjølige netter. Tallene i veiledningen er lånt fra *Pogona minor*, *Pogona henrylawsoni* og *Pogona vitticeps*, som er langt bedre kjent i terrarier.

Et enkelt voksent dyr trenger et terrarium på minst 120 × 60 × 60 cm, og mer plass blir brukt. Terrariet må være godt ventilert med et lokk eller nett. Arten lever på bakken og klatrer også, så gulvplass er viktigere enn høyde, men det må være grener og flate steiner å klatre opp på.

Innred med en flat solplass av stein eller tre under lampene, minst to skjul (ett i den varme og ett i den kjølige enden) og lave grener. Bunnen bør kunne graves i: et minst 10 cm tykt lag av fin sand blandet med ren matjord (f.eks. 60 % sand og 40 % matjord). Fast bunn som uglasert fliser, skiferplater eller kjøkkenpapir er et alternativ for unge og syke dyr. Kalksand, vitaminsand, knuste nøtteskall og bark eller treflis er uegnet, fordi de kan gi forstoppelse. Fjern avføring daglig, og bytt løs bunn helt hver 3.-6. måned.

Hold dyrene enkeltvis. To hanner må aldri dele terrarium, og voksne og unge dyr må alltid holdes adskilt.

Les mer: Varme og temperatur

TEMPERATUR

Varm opp med minst to halogenspotter over solplassen. Overflaten der skal være 40-45 °C målt med et infrarødt termometer, og den varme flekken skal være minst like stor som hele dyret. Luften i terrariet skal ligge på 24-37 °C, varmest i enden med solplassen og kjøligst i den motsatte. Overflaten i den kjølige enden skal være 25-29 °C.

Om natten slås all varme og alt lys av, og temperaturen kan falle til 18-24 °C. Det passer til klimaet i utbredelsesområdet, der nettene er omtrent 26 °C i regntiden og omtrent 15 °C midt i tørketiden. Koble lampene til en termostat med følerne i den kjølige enden, slik at de slås av hvis den kjølige siden kommer over 37 °C. Mørk, treg og tilbaketrukket atferd tyder på at dyret er for kaldt.

LUFTFUKTIGHET OG VANN

Luftfuktigheten skal ligge på 30-60 %, målt i den kjølige enden, og terrariet må kunne tørke opp mellom sprutingene. Klimaet i naturen er fuktigere enn hos de ørkenboende slektningene, særlig i regntiden, så den øvre delen av intervallet er i orden om sommeren. Stillestående, fuktig luft og fuktig bunn gir sykdom.

Tilby alltid friskt vann i en lav skål. En lett dusj over innredningen gir dråper som dyret kan slikke, og et lett fuktig skjul i den kjølige enden hjelper under hudskifte.

LYS OG UVB

Pogona mitchelli er dagaktiv og trenger mye klart, hvitt lys og kraftig UVB. Bruk et T5 HO-rør på 10-14 % UVB i en reflekterende armatur over den varme siden, parallelt med varmelampene. Målet er en UV-indeks på 4,0-4,5 ved solplassen, fallende til 0 i den kjølige enden (Ferguson-sone 3 som slektens øvrige arter). Avstanden mellom rør og solplass avhenger av rør, armatur og nett, så mål helst med en UV-måler. Glass og plast mellom røret og dyret blokkerer UVB. Bytt T5-rør etter ca. 12 måneder, selv om de fortsatt lyser. LED-lamper med UVB regnes ennå ikke som trygge.

Hele terrariet bør være lyst. Lyset er på 12-14 timer om dagen og slås helt av om natten.

Les mer: Lys og UVB

FÔRING

Føden hos *Pogona mitchelli* er ikke dokumentert. *P. minor* er mest insektetende, og fôrplanen er lånt derfra:

- Nyklekte (under 3 måneder): insekter 2-3 ganger daglig og grønt daglig.
- Unge (3-12 måneder): insekter og grønt daglig.
- Voksne: insekter 3-5 ganger i uken og grønt daglig, men bare en liten porsjon.

Gode fôrdyr er dubiakakerlakker, sirisser, gresshopper, larver av soldatflue og silkeormer; melorm gis sparsomt. Insektene må ikke være større enn avstanden mellom dyrets øyne og skal ha fått godt fôr i minst 24 timer før de gis videre. Ville insekter kan være sprøytet og bør unngås. Grønt er f.eks. rucola, pak choi, grønnkål, sennepsblader, løvetann og hagekarse, skåret i små strimler. Avokado er giftig. Frukt er en sjelden godbit. Støv insektene med kalk, og dryss multivitamin på salaten en gang i uken.

Les mer: Fôrdyr: hold og avl Les mer: Kalk, vitaminer og tilskudd

ATFERD OG HÅNDTERING

Pogona mitchelli er dagaktiv og soler seg mye. Som andre skjeggagamer bruker den kroppsspråk: Hannene nikker med hodet overfor rivaler og hunner, og vinking med et framben er et tegn på underkastelse. Skjeggvisningen er svak.

La et nytt dyr venne seg til terrariet i omtrent to uker før det tas opp. Løft det med støtte under kropp og bein, og beveg deg langsomt. Dyr som gjemmer seg eller er mørke og tilbaketrukne, er ofte for kalde eller stresset. Hold dyrene enkeltvis, for hannene er territoriale.

Avl

KJØNNSMODNING OG KJØNNSBESTEMMELSE

Alder og størrelse ved kjønnsmodning er ikke dokumentert for *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* blir hunnene kjønnsmodne ved en lengde fra snute til kloakk på ca. 9 cm. Hannene har bredere hode og tydeligere lårporer enn hunnene. Bruk bare utvokste, friske dyr til avl, og gi hunnen rikelig med kalk.

PARRING

Yngletiden er ikke dokumentert for *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* legger de nordlige bestandene egg fra juli til september og de sørlige fra oktober til desember. Hannene nikker med hodet, og hunnene vinker med et framben. En kjølig hvileperiode om vinteren brukes for å få skjeggagamer i paringsstemning, men den gis bare til friske, velnærte dyr; lengde og temperatur er ikke kjent for arten. Sett hunnen inn til hannen i en kort periode, og skill dem etterpå.

EGGLEGGING OG KULL

Kullstørrelsen er ikke dokumentert for *Pogona mitchelli*. Tallene i boksen er lånt fra *P. minor*, som legger 5-19 egg per kull, i gjennomsnitt omtrent 8, og to til fire kull per sesong. Gi hunnen en eggleggingskasse med et minst 25 cm tykt lag fuktig sand og matjord som kan graves i. En hunn som ikke finner et egnet sted, kan holde eggene tilbake. Det er en nødsituasjon som krever dyrlege.

INKUBASJON

Rugetiden er ikke dokumentert for *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* klekkes eggene etter 58-64 dager ved 29 °C og etter 100-109 dager ved 25 °C, og tallene er lånt derfra. Legg eggene i fuktig vermikulitt i en rugemaskin, og ikke vend dem.

OPPDRETT AV UNGER

Ungene er selvstendige fra klekkingen. Hold dem på fast bunn, f.eks. kjøkkenpapir, til de spiser pålitelig, og gi dem samme lys og varme som voksne dyr, med UVB og kalk på insektene. Gi små insekter flere ganger daglig og grønt hver dag. Unger kan bite hverandre i tær og haler, så sorter dem etter størrelse.

Helse og vanlige feil

Stellefeil er den hyppigste årsaken til sykdom, og listen gjelder skjeggagamer generelt. Syke krypdyr skjuler lenge at de er syke, så vei dyret hver uke, og før notater om vekt, appetitt og avføring.

- Metabolsk beinsykdom ved for lite UVB, for lite kalk eller for lav temperatur.
- Fedme ved for mye fôr og for lite bevegelse.
- Forstoppelse ved for lav temperatur, uttørking eller parasitter.
- Innvollsparasitter og midd; få en avføringsprøve undersøkt når dyret er nytt.
- Egg som ikke blir lagt, hos hunner.

Tap av appetitt, sløvhet, hovne ledd, åpen munn uten at dyret er varmt og et dyr som slutter å spise, er grunn til å gå til en dyrlege med krypdyrerfaring. Krypdyr bærer ofte salmonella, så vask hendene etter berøring av dyr og utstyr.

Les mer: Karantene og hygiene

Spør alltid dine kloke bekjente

Veiledningen er et godt sted å begynne, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskjellige, og mye av det viktigste lærer man av dem som har holdt arten i årevis. Snakk med en oppdretter, en erfaren holder eller en veterinær med kunnskap om krypdyr og amfibier før du skaffer deg dyret - og igjen hvis noe virker galt.